

melse om Fordringer efter cederede Bankhæftelsesobligationer, dog at der ikke i Forslaget er fundet Grund til at gjøre Udpantningsretten, der saa væsentlig bestemmer disse Obligationers Betydning, afhængig af, at Skyldneren ved Paategning paa Obligationen særlig har samtykket i at underkaste sig Udpantning.

Hvad endelig angaaer den under f foreslaaede nye Bestemmelse, skal bemærkes, at de Kjendelser af Monstringskommissionerne, hvorved de heromhandlede Bøder og Erstatninger ikkendes, for Tiden paa den ene Side ikke ere erigible, men paa den anden Side ikke kunne forandres af Domstolene, saa at deres Indbringelse for disse alene har til Hensigt at tilvebringe det fornødne formelle Grundlag for Eksekutionen. Der er derfor al Grund til at tilstaa disse Krav Udpantningsret, hvad enten de gaa ud paa Erstatning eller paa Bøder, i hvilken Henseende endnu bemærkes, at Bøderne, der fastsættes i Genhold til de af de kontraherende Parter indgaaede Betingelser for Udstationeringen, alene ere at anse for Konventionalstraffe og saaledes ikke i Mangel af frivillig Erlægelse blive Gjenstand for Affsoning.

Fra Bestemmelsen om Gjenstanden for Udpantning har man tvøvet at turde udelukke den nugældende Regel om, at et Lyende har Udpantningsret hos Husbonden for 1 Mars Løn og Kofpenge, forsaavidt denne ikke gjør Indsigelse mod Fordringen. Denne Ret, som er hjemlet i Frdn. om Polttivæsenet paa Landet af 25de Marts 1791, hvorfra den er optaget i Lov 10de Mai 1854 § 49, er ved den tilføiede Betingelse, at der ikke gjøres Indsigelse mod Fordringen, saa indskrænket, at den neppe kan have eller have havt nogen synderlig Anvendelse. Uden den tilføiede Betingelse savner Fordringen næsten alle de Egenstaber, som i Almindelighed kræves for at tilstede Udpantningsret og, naar Betingelsen bibeholdes, maa en Underøgelse gaa forud, der ligesaa meget strider mod de almindelige Regler om Udpantning, som den spilder den Veltelse i Inddrivelsesmaaden, der tilsigtedes. Underøgelsen maa, som Frdn. af 1791 ogsaa viser, foregaa, inden Udpantningsautorisation kan med-

deles, og vil, da en Erklæring af Husbonden maa foreligge i en betryggende Form, i Almindelighed foranledige Møder af denne, og selv efterat Autorisation er meddelt, kan Husbonden fremsætte Indsigelser og derved spille Forretningen. Udpantningsretten kan derfor i Virkeligheden ikke antages at have noget Værd for Lyendet, og der er saameget mindre Grund til at bibeholde Forakriften herom, som Lyende og Husbond, naar de, som det er Forudsætningen, ere enige, og det kun gjælder om at skaffe Lyendet Udlæg, ville afgjøre Sagen ved Forlig for Forligsmægleren eller Polttivretten, og paa denne Måde med mindre Besvær for begge tilveiebringe et Eksekutionsgrundlag, der er mere betryggende for Lyendet.

I Forslagets § 2 er udtalt som almindelig Regel, at det procesuelle Fortrin, som en Fordring har i Udpantningsretten, ikke bortfalder, fordi Fordringen gjøres gjældende af en Anden end den oprindelig Berettigede. Denne Regel er i det Væsentlige i Overensstemmelse med den nu gjældende Ret. For Ydelsler til Stat og Kommune og saadanne Institutter som Nationalbanken og Brandforsikringer finder den saaledes for Tiden Anvendelse, forsaavidt som Oppebørselsbetjente, der paa Grund af Forsømmelse have maattet tilsvare Statterbeløb for Restancebrugere, ifølge Frdn. 8de Juli 1840 (om Amtstueoppebørsler) § 11 have Udpantningsret hos disse for deres Regreskrav, og samme Ret maa tilkomme Netsbetjente, naar de i lignende Tilfælde have maattet tilsvare skyldige Netsgebyrer efter Frdn. 20de Oktbr. 1819 § 3. Med Hensyn til de private Fordringer, som ere forsynede med Udpantningsret, formenes dernæst Reglen allerede nu ubetinget at gjælde i de Tilfælde, hvor Udpantningsretten maa antages tillagt Fordringen paa Grund af dennes egen Beskaffenhed, f. Ex. Tiendevederlag, og ikke af Hensyn til den Berettigede, og selv hvor det sidstnævnte Hensyn har været bestemmende, er der flere Tilfælde, hvor Udpantningsretten ikke fortabes ved at gjøres gjældende af en Anden end den oprindelig Berettigede. Fattigvæsenet har saaledes, naar det har maattet antage sig et Barns Forsørgelse, Udpantningsret for det Barnemoderen tillagte Underholdningsbi-